

Чеботарьов М.К., Грень Л. М.
*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Підвищення якості освіти, формування професійної компетентності магістрів з соціального забезпечення, забезпечення конкурентоспроможності на ринку праці вимагає подальшого вдосконалення освітньої діяльності ЗВО. Необхідність приведення професійної підготовки майбутніх магістрів у відповідність із сучасними запитами ринку праці, роботодавців, споживачів, суспільними потребами звучить у Законі України «Про вищу освіту». Спостереження за організацією навчально-виховного процесу засвідчують, що формування готовності магістрів з соціального забезпечення до адаптивного управління має функціонувати як багатокomпонентна цілісна система, яка вимагає розуміння концептуальних аспектів, методологічних засад, стратегічних завдань підготовки майбутніх управлінців у сфері соціально забезпечення, що стануть вихідними для визначення змісту, добору сучасних інноваційних технологій їхнього навчання, впровадження відповідних інновацій в освітньому середовищі ЗВО. Управління – це процес специфічної свідомої цілеспрямованої діяльності спеціаліста в системі суб'єкт-об'єктних професійних стосунків, спрямований на організацію ефективного керівництва діяльністю підприємства, установи, організації з метою підтримання оптимального функціонування, впровадження за потреби доцільних змін, досягнення визначених цілей. Науковці визначають адаптивне управління: як вид управління, як гнучке інноваційне управління підприємством, як складову антикризового управління. Більшість дослідників одностайно висловлюють думку про доцільність реалізації адаптивного управління в умовах невизначеності, незворотних змін, нестабільності внутрішнього і зовнішнього середовищ підприємств, установ, організацій, дестабілізуючого впливу на них соціально-економічних і суспільно-політичних умов; на спроможності адаптивного управління забезпечити ефективне, стабільне, безпечне функціонування об'єкта управління. До факторів, що впливають на процес прийняття управлінських рішень, відносять: особисті якості керівника, його поведінку, середовище прийняття рішень, інформаційні обмеження, взаємозалежність рішень, готовність до можливих негативних наслідків, можливість застосування сучасних технічних засобів, наявність ефективних комунікацій. Тому формування адаптивних рис магістрів з соціального забезпечення у ЗВО має першочергове значення для їх подальшої професійної діяльності.

Література:

1. Грень Л.М., Чеботарьов М.К. Вплив філософсько-управлінських факторів на формування атрибутивних рис сучасного керівника. Вісник Національного університету цивільного захисту України. – 2021. – Вип. 1 (14). – 335 с. – (Серія «Державне управління») – С. 242 – 249.
2. Чеботарьов М.К. Формування готовності майбутніх менеджерів до адаптивного управління у процесі професійної підготовки: автореф. дис... канд. пед.наук – 13.00.04. Вінниця, 2018. 22 с.